

KURJER LITTEWSKI

w WILNIE dnia 8. Lutego V. S. ROKU 1808.

S. PETERSBURG VS. d. 28 stycznia. Aktualny stanu konsyliarz Finlandzki Gubernator cywilny Emin otrzymał order S. Anny 1 klasy, GM. kommanderujący wojski ziemskiem Gubernii Riazzańskiej Jzmańłow ozdobiony tymże orderem. Stanu konsyliarz Prezydent Tulskiego sądu cywilnego Morozow order S. Anny 2 klasy. Dworn Medyk stanu konsyliarz Weltzien w nadgodę trudów podjętych w dozieraniu Litewskich szpitalów wojskowych przez całą kampanią przeciwko Francuzom, tenże order. Marszałek powiatu Głuchowskiego Romanowski w nadgodę pracy łożoney w zakupowaniu prowiantu tenże order. W reskrypcie danym Wołyńskiemu Gubernatorowi cywilnemu Komburley J. J. Mość oświadczył ukontentowanie szlachcie teyże Gubernii za wyznaczoną cenę przyzwoitą wszelkich potrzeb wojskowych; Ministrowi zaś wojennemu zalecił, ażeby temuż Gubernatorowi przesłał projekt kondycyi na których kontrakt ma być zrobiony, iakoteż potrzebne pieniądze do zapłacenia obywatelom za rzeczy przez nich skarbowi dostarczyć się mające. GL. Nelidow oświadczone ukontentowanie, iż przykładał się gorliwie do uformowania milicyi w wydziale 2. Wszystkim obywatelom rozmaitego stanu Gubernii Grodzieńskiej i Finlandzkiej, przez reskrypta danego Gubernatorów cywilnych Łańskiego i Emina, oświadczone ukontentowanie najwyższe, iż nie będąc położone w liczbie Gubernii obowiązanych stawić wojsko ziemskie, przyłożyły się gorliwie ofiarą majątku do opatrzenia potrzeb jego. Obywatelom Gubernii Tulskiej oświadczone ukontentowanie, iż złożyli dobrowolnie sumnę znaczną, z której mają odbierać nadgodę żołnierze od służby wojskowej uwolnieni.

W ukazie danym wojennemu Collegium wyrażono. Znamienite mężstwo, waleczność, duch nieustraszony, którym dystyngował się półk Pawłowski grenadyerów na wielu bitwach ztoczonych w przeciągu wojny z Francją zakończoney, nabyły onemu niezaprzeczone prawo do najwyższej wdzięczności naszej, i szacunek dzieł rzadkich ziednały. Każdy krok od tego półku walecznego w potrzebie uczyniony iemu przymnażał sławę; wszyscy ogółem Oficyerowie naydoskonalej wypełnili swoją powinność, a dostoiny naczelnik krwią własną pola zarumienił. Miło nam jest i słodko tu okazać, że ten półk takimi czynami uwieńczył sławę znamienitego założyciela swego, którego imie nosi tak przyzwoicie. Chcąc potomności podać pamiątkę i nadgodzić zasługę według wartości, rozkazuję, ażeby dla zaszczytu tego półku, teraz będące u niego czapki zo-

stawić na zawsze w tey postaci, w iakim były gdy półk zchodził z boiowiska, chociażby niektóre z nich uszkodzone; te na wieki będą pamiątką znamienitey półku waleczności, i Monarszych względów naszych dla niego.

W ukazie danym wojennemu Collegium wyrażono. Dla związku dzieł lepszego stanowi się, ażeby rozkazy J. J. Mości stosowane do wojennego departamentu, obławiane były Collegium wojennemu do wykonania przez samego tylko Ministra wojennego, nie zaś przez inne osoby. Tę wolę swoją oświadczywszy Imperator Jmć Generałowi artylleryi Graffowi Arakczew, donosił Collegium wojennemu, ażeby wykonaną była. Ministrowi handlowemu zalecono, ażeby odtąd proźby cudzoziemców chcących używać praw kupiectwa Rossyiskiego przez zapisanie się w poddaństwo przyjmował w każdym czasie, byleby ci wchodząc do gild płacili prawem przepisane procenta od kapitałów oświadczonych z początku roku.

GL. Miłoradowicz dano w 12 letnią dzierżawę Wilkobruki czyli Bernatowczyznę, Kubeluny, Lencze, i Ositany, nim zaś zkończy się dożywocie terażniejszych possessorów, Miłoradowicz odbierać będzie ze skarbu corok po 2 t. rubli, GM. Balk dano 12 letnią dzierżawę dóbr Fridrichslust i Felthof. Aktualnemu tajnemu konsyliarzowi Heiking dobra Talsen. Stanu konsyliarzowi Ławrow dobra Berghof. Stanu konsyliarzowi Demczyńskiemu Starostwo Siewiniuskie z podobnymi warunkami. Sol zagraniczna ku potrzebie poddaństwa Rossyiskiego na okrętach narodowych przychodząca do portów Bałtyckich, uwalnia się od połowy cła iakie dotąd płacono.

LONDYN d. 13 stycznia. Regent Portugalski wcześniej przewidział potrzebę opuszczenia dzierżaw Europejskich, ponieważ ieszcze w Sierpniu pisał do mieszkańców Brezylii, że im przysle syna swego X. Beira w dostoiności Conetabla. Rząd Angielski pozwala kupcom prowadzić do tegoż kraiu wszelkie towary, iakie dawniej posyłać zwykli do Portugallii, z tém ostrzeżeniem, ażeby stanowszy pod wyspą S. Katarzyny czekali rozkazów Regenta. U tego w Rio Janeiro nie iuż Lord Strangford, lecz Hill posłować będzie.

Dey Algerski zawarł pokoy z Amerykanami którzy się obowiązali płacić iemu coroczną danię. Tenże dostarcza Anglikom wszelką żywność w obfitości wielkiej, równie iak państwo Marokańskie. Przez Lorda Collingwood wiemy, że nieprzyiaciele nawiosnę uzbroić mogą w Wenecyi 5 okrętów linowych, 7 w Toulonie, 2 w Neapolu, 2 w Genui, 7 w Carthagenie, 13 w Cadix,

ogółem 36 na morzu śródziemnym. Na Oceanie zaś 4 w Ferrolu, 6 w Rochefort, 13 w Brést, 2 w Orient, 7 w Anvers i Flessingue, 4 w Lisbonie 7 w Helvoetsluys, 7 w Texel ogółem 50.

Admiralicja odebrać miała tajemną przestrożę, iż nieprzyjaciele porządkiem następującym chcą skutecznie lądowanie, przekonani że inaczej wojna się nie zakończy; z Sundu na wiosnę wysłane floty przybią do brzegów Szkockich wsparcie Hollenderską; z Boulogne flotylla pójdzie do brzegów Angielskich; z Brestu i Lisbony nowe eskadry udadzą się do Irlandyi. Przeto rząd całą potęgę morską chce podzielić na 3 części, ażeby z nich każda w gotowości czekała nieprzyjaciół. Minister Canning ostrzegł narody postronne, iż odtąd okręt żaden zawiać nie może do portów Hiszpańskich od Cadix do Carthageny, jako ściśle zamkniętych. Poseł Rossyjski Alopeus opuścił stolicę naszą.

Irlandya dziś najbardziej zwraca ku sobie uwagę rządową. Okazuje się tam skłonność iawną do buntu. Na wielu miejscach ludzie podeyrzani i zbrojni gwałtem wpadają do obywatelskich domów broń zabierają, na innych nawet pieniądze i dalsze sprzęty; z Drogheda do Dublinu przyprowadzono kilku ludzi pospółstwo namawiających do powstania; zdawało się że ci byli stanu niskiego, teraz wiemy że są z liczby znaczniejszych. Rozrzucano po kraju całym pisma buntownicze. Co słysząc Ministrowie posyłają do Irlandyi wiele półków nowych, tak żebyśmy mieli 60 t. żołnierza regularnego i milicyi; ten lud podzielony będzie na 3 legiony i tyleż obozów. Zeby zaś przystęp do brzegów zrobić trudniejszy, Admiralicja eskadrę w Cork stojącą zmocniła potężnie.

Niema nadziei pokoju w Europie dopóki zmiana w Ministerjum nie nastąpi, nie ma w Ameryce. Kongres rozkazawszy iak słyhać, zamknąć porty swoje i przerwać handlowe związki z Anglią, oświadczył że nasz postępek z fregatą Chesapeak zgwałcił udziałość narodu, iakoteż krążenie zbrojnych okrętów Brytańskich blisko brzegów i portów RPtey; przeto kazał rychley przygotować do potrzeby połowej 100 t. zbrojnego ludu. Nie wątpimy, że cała potęga uderzy na Canadę i inne dzierżawy nasze, podobno zamiast myślenia o podbiciu Ameryki Hiszpańskiej, trzeba będzie wyłytać posiłki do Quebec. Nie wiadomo co sprawił poseł Rose w Washington; z Amerykańskim nasi Ministrowie rozmawiają codziennie; lecz negocjacje są opieszale, gdy z jednej strony Kongres żąda wiele, z drugiej Brytannia mało chce postąpić.

Nie tają politycy tuteysi, że Miranda podał rządowi projekta dążące do wydarcia rozległych dzierżaw Królowi Katolickiemu, przydając uwagę, że gdybyśmy nawet podbić ich nie mogli i zatrzymać na wieki, zawsze pożytecznie będzie przerwać między niemi a Europą związek, dać nawet udziałość z warunkiem, aby same tylko statki nasze były przyimowane; tym sposobem Amerykanie brać zaczną produkta i towary Angielskie;

upadek zaś handlu Europejskiego stanie się znosić śmiejszym. Nie jesteśmy wolni od trosków względem przyszłego losu Indyi wschodniej; gdyby nawet rzetelny nie był zamysł naiechania tego kraju żołnierzem Europejskim. Kompania do Jspanu posłała Półkownika Carr; nie dał iemu Szach audyencyi, oświadczając że Francuzkim jest zprzymierzeńcem, i ma posła tego narodu na dworzec swoim; więc Carr do Anglii powrócił. Ztąd wielki rozruch i walnarada w kompanii wschodniej. Rozeszła się niedawno pogłoska, że Talleyrand do Hollandyi przybył mając układać pokoy; lecz temu nikt u nas nie wierzy.

Papiery nasze podnoszą się coraz bardziej, co przypisać trzeba zbyteczney wielości srebra i złota z różnych świata części zprowadzonego, które w dzisiejszych okolicznościach nie mogą z kraju wychodzić. Pisma Londyńskie z Amerykańskich wypisują mowy Reprezentantów na Kongressie, gdy rzecz toczyła się o wojnę i pokoy; z tych iasnie widzimy, że jeśli Brytannia W. ma przyjąć wielu, nierównie takich jest więcej, którzy zapomnieć nie chcą, iż udziałość i zupełna w handlu i żegludze wolność pierwszym są dziedzictwem i najdroższem każdego narodu.

X. Manchester wyznaczony Gubernatorem Jamaiki, GL. Villetes kommandantem. Z tej wyspy wiadomość przyszła o zwycięztwie które odniósł niedawno Christophe nad G. Pethion pod S. Marc. Ostatni chciał szturmem dobyć to miasto; pierwszy zmocniwszy załogę, Cap opuścił, sam wszedł do twierdzy, zebrał większą potęgę, dał hasło bitwy. Zaczęła się opołudniu. Pethion stał w obozie o szanconym, batteryami okrytym; na które przeszkody mniej zważając Brygadyerowie Daquoy, Vigne, Półkownik Esperance, Bicher uderzyli z boku, Christophe nastąpił z frontu dwoma kolumnami. Rzeź trwała godzin kilka; nakoniec Pethion widząc się okrążonym ze wsząd, opuścił oboz, pierzchnął, w góry blizkie uszedł; uciekających gonili Generalowie Toussaint i Cottereau; wielu Officyerów, więcej żołnierzy, kilku Pethiona Półkownikow zabrano w niewolę; boiowisko trupem usłane, ranionych największa liczba; zwycięzców strata nie wiele różniła się od klęski zwyciężonych; noc nadchodząca Christophowi przeszkodziła wytepić zupełnie przeciwną stronę. Nazajutrz Pethion cofnął się z gór wgląd kraju. Zwycięzca powróciwszy z pogoni wojsko postawił na leżach, sam do Cap wiechał na czelę gwardyi swojej. Prezydenta witali obywatele zgromadzeni radośnym okrzykiem.

Ministrowie do innych ostrożności dla ubezpieczenia Irlandyi przydają rozbrojenie podeyrzanych mieszkańców Katolickich, co wykonywa się najsćcisley w Sligo, Connaught, Cork, Waterford, i wszystkich Hrabstwach, które największą skłonność pakazały do rokoshu. Ugodę z Amerykanami, jeżeli tylko podobna była, oddalił przypadek następujący. Okręt nasz liniowy Chiches-padek niedaleko New Yorck zpotyka zbrojny statek RPtey, zatrzymuje, bierze kommandanta, wszystkich Officyerów, 22 maytków rodowitych Ame-

rykanów, i pośpiesza ku wyspie Cuba chcąc atakować jedną z Hiszpańskich osad; nie powiodła się wyprawa; poymanych ludzi odesłano do Jamaiki. Ztąd nowe narzekania w Kongressie, którego posiedzenia gdy zawiesić radzili stronnicy Angielscy czas dając sobie do łagodzenia umysłów rozjątrzonych, nie zgodzili się na zwłókę Republikanci, oświadczając że grzechem jest próżnować Republikantom, kiedy ich ojczyzna gotować się musi do blizkiej wojny.

Los Generała Lorda Hutchinsona zawsze jest niewiadomy. Ambassador Gower powrócił z Petersburga; okręt niosący jego sprzęt poymali w Sundzie Duńczycy, własność odesłano posłowi do Londynu na statku obojętnym. Admirał Hood i G. Beresford niedawno z Cork wysłani, według powszechnego domysłu na osadzenie Madery, prowadzą więcej 4 t. żołnierzy lądowych. Wyszło u nas obszerne opisanie biblioteki Tippto Saiba, którą z Seringapatnam przenieśliśmy do Calcutty; liczy więcej 2 t. t. rękopismów ciekawszych w języku Arabskim, Perskim, Indyjskim. Przez r. 1807 w całej Brytanii W. było bankructw 525. Kapitan Alkett z kilku liniowemi okrętami wyprawiony z Portsmouth, przyłączył się do eskadry Admirała Sidney Smith krążącej pod Lisboną. Niektórzy przypisują rozruch teraz panujący w Irlandyi niedostatkowi żywności, ponieważ ostatnie żniwa w tym kraju chybiły; to pewna iż wielu z pospólstwa ciśnie się do Dublinu głośno wołając, że idą dla tego jedynie aby chleb dla siebie i rodziny swoich zdobyli.

PARYZ d. 21 stycznia Mocarstwa zprzy mierzone usiłują zniszczyć handel Angielski; wiadome są wyroki Napoleonowe przeciw żegludze nieprzyjacielskiej i obojętnej. Król Hiszpański niedawno oświadczył, że gdy W. Brytania sposobem gwałtownym załapała 4 jego fregaty pod Cadix, Coppenhagę zpałała, lądy całe, porty, odnogi, morza zamkniętemi ogłosiła, nikomu wolnej żeglugi nie dopuszcza bez opłaty ceł Angielskich, a przez to przywłaszcza sobie nad Oceanem niesłuszne panowanie; Król Katolicki zamknawszy wzajemnie porty swoje po wszystkich częściach świata nieprzyjaciółom tak dumnym i zawziętym, zabroniwszy dawniej wprowadzania do Hiszpańskich dzierżaw produktu i towaru pochodzącego z nieprzyjacielskiej ziemi; teraz przyjmuje i najsurowszy wykonywać każe to wszystko, cokolwiek Imperator Francuzów postanowił o handlu i żegludze Angielskiej i narodów obojętnych, nie wymiując słowa żadnego.

Zdarzyło się nieraz, że statki obojętne chociaż zawinęły dobrowolnie lub z przymusu do portów Angielskich, na morzu zpotkane przez Anglików dały się przetrząsać i cło zapłaciły, na koniec niosły produkt i nieprzyjacielski towar; jednak zawiąły do Francuzkich portów albo Francuzkim żołnierzem zajętych, i za pomocą zmyślonych świadectw i papierów szukały własnego bezpieczeństwa. Przeciw tym wybiegom kupieckim znalazł nieomylny środek Napoleon, rozkazując komendantom portów namienionych, ażeby

stawiając na każdym z wchodzących okrętów oświadczeni głośno imieniem rządu, że ktokolwiek z ludzi będących na statku prawdę wyjawia, natychmiast w nadgodę odbierze połowę okrętu i ładunku. Tym sposobem żaden odtąd żeglarz czując się da przestąpienia wyroków Napoleona nie odważy się zawiąć, inaczej albowiem narazi się na pewny przypadek utraty wszystkiego; rozumieć trudno żeby w ekwipażu okrętowym nie znalazł się jeden człowiek któryby nadzieją zysku łatwego i wielkiego uwiedziony, prawdy nie powiedział.

Król Hollenderski rozkazał, ażeby wszelka własność obywateli Szwedzkich znajduąca się w państwie jego była sekwestrowana, okręta zaś tego narodu wchodzące do portów Hollenderskich zatrzymano; przyczynę dając że poddani Gustawa Adolfa dotąd stosować się nie chcieli do wyroku Imperatora Francuzkiego względem zamknięcia portów Angielskich.

Napoleon znajdując się w Turynie d. 27 grudnia podpisał rozkaz połączenia Porzeczki z morzem śródziemnym. Kanał będzie prowadzony od rzeki Bormida na Carcare do Sawony; robota kosztować ma 50 millionow franków; sumę rozłożono na lat wiele. Prócz tego wiele innych robot użytecznych zaczynać kazano w departamentach Piemontu i Liguryi, most kamienny w Turynie drogi z Sawony do Alexandryi, z Fenestrelles do Pignerol, z Genui do Nizza i Placencyi, i wiele tym podobnych.

Marszałek Admirał Verhuel wyznaczony Ambasadorem Hollenderskim do Napoleona tu przybył, i miał wstępą audyencyą wprowadzony przez Wice Elektora Talleyrand; przyiósł tego rycerza dawno znanomego Monarcha Francuzki z najszczerzejszą dystynkcyą; wawiliśmy że to się stało nie bez celu pewnego; Verhuel żeglarz jest doskonały; dał dowód biegłości w morskim rzemiośle prowadzając nieraz flottyllę Batawskie z Flessingue do Francyi, może być potrzebnym, gdy szczerze myśleć zaczniemy o wiadomem lądowaniu.

Okręt Patriote od 74 armat długo w Amerykańskich portach zamknięty przez Anglików, na koniec uszedł i do Francyi powrócił; z niewielką zdobyczą; powiada Kapitan, że poseł RPtey Monroe z Londynu przybyły do Waszyngton takie przyniósł warunki podane do ugody od Ministrów Angielskich, iż te żadnym sposobem w Kongressie nie mogą być przyjęte; wojna zatem nowa jest nieuchronną między temi narodami; Republikantów umysły dawniej zburzone rozmaitemi przypadkami, jeszcze bardziej zapalaiają pisma partyotyczne, dowodząc do iakiego upodlenia niższy się naród odstępując słusznych pretensyi, praw iasnych, krzywd nieznośnych.

Senat w tych dniach jest zwołany dla zapisania w praw księdze przyłączenia do Francyi portu Flessingue z innemi dzierżawami, i ułatwienia następującej konskrypcyi wojskowej. Do Portugalii G. Junot wprowadził 27 t. ludzi, 3400 koni; za nim G. Dupont wkroczył do Hiszpanii z 6400 żołnierzami, później jeszcze poszło 2400

ludzi; w Bayonne znajduje się teraz 8 t. gotowych pośpieszyć z posiłkiem. U nas biegną pogłoski, którym nikt nie wierzy, o negocyacjach z Oycem S. trwających i przeniesieniu jego mieszkania do Szwaycarów; to pewna że Kardynałowie Caprara, Bayanne, i Prymas Reńskiego związku piszą Konkordat dla kościołów Katolickich w Niemczech. Na górze Cenis Napoleon ufundował kilka domów gościnnych, gdzie prócz mieszkańców którzy przyjmować i opatrywać mają podróżnych, będą koszary na 600 żołnierzy. Berło, jabłko, szpadę Karola 12 Króla Szwedzkiego znalezione w Stralsundzie przywieziono do stolicy naszej, i w Muzeum złożono.

W mieście Portugalskiem Porto stanął liczny garnizon Hiszpański, którego kómmendant znając dawne związki handlowe mieszkańców z Anglikami, zabronił im wszelkiej komunikacji z nieprzyjacielem. Przed portem krążą fregaty Admirala Sidney Smith, nie pozwalając zawiać nikomu. W témże mieście znaleziono znaczną ilość Angielskich towarów kilkakroć tysięcy Kruzadów szacowaną, których nieprzyjaciel unieść nie mógł na okręta z magazynów niezmiernych.

Brat Króla Pruskiego X. Guilhelm kilka miał audyencyi u Imperatora. Batalion maytków gwardyjskich powrócił do nas z Niemiec północnych. Szwaycarów jest w służbie Francuzkiej blisko 14 t. nie dostaie do kompletu 2600 prócz regimentu rezerwowego. Z Neapolu wiadomość przyszła, że Król Ferdynand 4 prowadzi teraz w Palermo życie utajone; woyska Sycylijskie regularne w liczbie 6 t. pod sprawą X. Hesse Philipsthal rozłożyły się od Messiny do Augusty; tamże jest 3 t. Anglików i Niemców; ubezpiecza ich od napaści eskadra od Admirala Collingwood przysłana w ciastninie krążąca nieustannie, która składa się z okrętu liniowego, 3 fregat, 2 korwet, 5 szalup; lecz Francya żadney w tych stronach potęgi nie ma, któraby zasłonić mogła woysko idące na wyprawę. Przeciwnym sposobem Anglicy drugą eskadrę z mniejszych wielu statków złożoną wysłali pod samą stolicę Neapol, która pokazując się często w bliskości portu, wysp Capri, Procida, Castellamare, zdaie się postrzegać, i jeśli Król Józef nie czyni gotowości do przyszłego lądowania. W całym Królestwie Neapolitańskiem głucha jest spokoyność, nigdzie już o rozbojach nie słyhać, nawet Calabrowie umilkli.

Zaciągnąć kazano wielu robotników do budowli okrętowej, którzy będą podzieleni na 18 kompanii, i rozesłani do różnych portów.

W I E D E N d. 30 stycznia. Zawczora Oficyer dworu Sułtańskiego przez naszą stolicę prowadził 18 koni pięknych do Paryża z bogatemi rzedami, które Mustafa 4 posyła w podarunku Napoleonowi. Przed kilku dniami umarł Hoenigsberg konsyliarz mający lat 84; pierwszy do krajów Austryackich wprowadził administracyą tabaki, i do śmierci był dyrektorem; szacowany od Monarchów naszych pierwszy z narodu Zydowskiego został konsyliarzem Austrii niższej, i podniesiony z potomstwem na dostojność szlachecką przez Józefa 2. Był to mąż dobroczynny, i ałmu-

zną obdarzał ubogich bez względu na religią.

Rapport odebrany z Semlina potwierdził wiadomość o woiennych przygotowaniach, i jakie czynią Francuzcy w Dalmacyi i Albanii, Ottomańscy w Bośni i drugich prowincjach; od d. 20 grudnia postrzeżono, że G. Marmont coraz więcej żołnierzy swoich wysyła ku granicom Ottomańskim; już ich znaczne korpusy zgromadzone są w Klutz i Unaz; podobnym sposobem zastępy Muzułmańskie zbierają się na miejsca od naczelników ukazane. Basza Banialuki odebrał nowy rozkaz od Sułtana potęgę swoją zciąga pod Saraio; inni zaś Baszowie i Agowie do granic pośpieszyli. Ztąd iednak pewnie wnosić nie możemy, że zacznie się wojna; przyczyna tych obrótów wprawdzie nadzwyczajnych dotąd jest utajona; niedawno Konsul Francuzki przyjechał do Trawniku, tamże spodziewani są Austryacki i inni, z którymi Baszowie Tureccy mają czynić pewne rzecz obiaśniające układy.

B E R L I N d. 27 stycznia. Po bitwie w Auerstadt przegranej, Pruski rząd nie mogąc odebrać raportów o klęsce woysk swoich nie o niej nie ogłosił; teraz daie następującą wiadomość. Regimenta piesze: Malschitzky, Schimonsky, Ferdinand, Puttkammer, Alvensleben, Henryk, Kleist, Renouard, Ludwik, Brunswick, Wartensleben, Moellendorf, Alt Larisch, Winning, strzelców pieszych, Zastrow, Gravert, Kanitz, Hohenlohe, Strachwitz, Wedel, Zweifel utraciły w Oficyerach zabitych i ranionych 358; inne półki piesze, cała kawalerya i artyllerya ieszcze podobnych raportów nie dostawiły; niema także wiadomości o zabranych w niewolę; to samo rozumieć trzeba o liczbie żołnierzy poległych, ranionych, poymanych. Pod Królem konia ubito, bracia Monarchy Henryk i Guilhelm ztracili konie i ranę odnieśli, iakoteż X. August. X. Brunswicki z ran umarł. Feld Marszałek Moellendorf czterekroć raniony. X. Hohenlohe odebrał kontuzyą. G. Schmettau poległ; innych Generałów zabitych i ranionych 19, Oficyerow generał sztabu zginęło 7.

C O P P E N H A G A d. 23 stycznia. Działa wałowe u nas ogłosiły narodzenie córki następcy tronu, który odebrał o tém wiadomość natychmiast do Kiel pośpieszył z X. Karolem Hesse Casselskim. Admiralicya tuteysza trudni się naprawieniem zepsutych weftów gotując one do przyięcia nowych okrętów woiennych które budować będziemy. Z Gothenburga niespodziane doniesienie przyszło, że w bliskości tego portu stanął okręt liniowy Angielski z kilku fregatami; ta eskadra mała będzie zmocniona w potrzebie, ażeby mogła wstrzymać wyprawę z Sundu iść mającą do brzegów Szkockich. Z Stockholmu i drugich portów Szwedzkich nad morzem Bałtyckiem położonych Anglicy wyprowadzili wielką liczbę kupieckich statków narodu swego, które żeby bezpieczniej Sund przeszły, niektóre z nich większe uzbroiono na wzór woiennych. Dańczycy z tego zdarzenia korzystaliby zapewne barzo wiele; lecz nieszczęściem wszystkie statki korsarskie w zimowej porze rozbroione w portach dziś leżą; i lodem opasane wyjść pod żagle nie mogą.